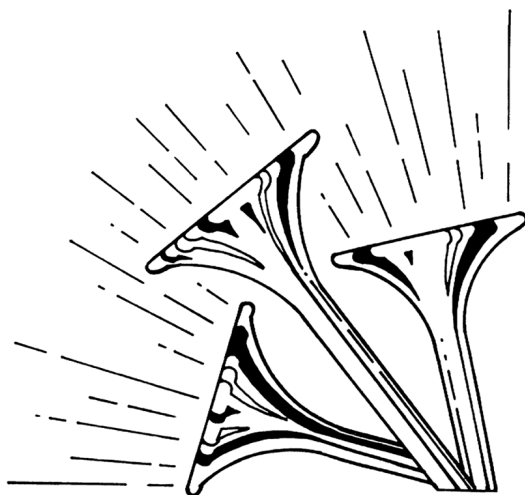

MISIONSKI BIBLIJSKI REDCI

Drugo tromjesečje 2018.

Štiva za ovo tromjesečje, namijenjena čitanju
na subotnjim bogoslužjima u mjesnim crkvama
i u malim skupinama, uzeta su iz knjige
Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*,
Znaci vremena, Zagreb 2016.

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.adventisti.hr

Urednik

Mario Šijan

Umnoženo u uredu nakladnika, 2018.
Za internu uporabu

7. travnja 2018.

Naša je dužnost da sačuvamo zdravlje

“Ne znate li: trkači u trkalištu svi doduše trče, ali jedan prima nagradu? Tako trčite da dobijete. ... Ja dakle tako trčim — ne kao besciljno, tako udaram šakom — ne kao da mlatim vjetar, nego krotim svoje tijelo i zarobljavam da sam ne budem isključen pošto sam drugima propovijedao.” (1. Korinćanima 9,24-27)

Naš nebeski Otac ne žalosti niti namjerno “ucvjeljuje sinove ljudske”. On nije začetnik bolesti i smrti; On je izvor života. On bi želio da ljudi žive i želi da budu poslušni zakonima života i zdravlja tako da mogu živjeti.

Braćo, kad uzmete vremena da radite u vrtu, tako da vježbate kako biste organizam održali u dobrom radnom stanju, vi isto tako obavljate Božji posao kao kad održavate sastanke. Bog je naš Otac; On nas voli i ne zahtijeva ni od jednog svog sluga da zlostavlja svoje tijelo.

Još jedan uzrok lošeg zdravlja i neuspješnosti u radu je loša probava. Mozak ne može na najbolji način obavljati svoj posao ako su snage organa za probavu zlorabljene. Mnogi prebrzo jedu različite vrste hrane, što izaziva rat u želucu i tako zbunjuju mozak. Jednako treba izbjegavati uzimanje nezdrave hrane, kao i prejedanje onim što je samo po sebi zdravo.

Mnogi jedu u bilo koje doba dana, bez obzira na zakone zdravlja. Tada mrak pokriva um. Kako ljudi mogu biti počašćeni božanskim prosvjetljenjem kad su tako bezobzirni u svojim običajima, tako nemarni prema svjetlosti koju im je Bog dao u tom pogledu?

Braćo, zar nije vrijeme da se obratite u pogledu ove sebične popustljivosti? “Ne znate li: trkači u trkalištu svi doduše trče, ali jedan prima nagradu? Tako trčite da dobijete. Svaki natjecatelj sve moguće izdržava; oni da dobiju raspadljiv vijenac, mi neraspadljiv. Ja dakle tako trčim — ne kao besciljno, tako udaram šakom — ne kao da mlatim vjetar, nego krotim svoje tijelo i zarobljavam da sam ne budem isključen pošto sam drugima propovijedao.” (1. Korinćanima 9,24-27) — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 197,198)

14. travnja 2018.

Naše zdravlje i uspjeh Božjeg djela

“Ti ćeš me izliječiti i vratiti mi život, bolest će mi se pretvoriti u zdravlje.” (Izaija 38,16.17)

Nemojte smatrati svojom dužnošću da se slabo hranite. Naučite sami što trebate jesti, koja vrsta hrane na najbolji način prehranjuje vaše tijelo, a onda slijedite svoj razum i savjest. U vrijeme uzimanja obroka odbacite sve brige i misli koje vas opterećuju. Nemojte se žuriti već jedite polako i s vedrinom, srca ispunjenog zahvalnošću Bogu za sve Njegove blagoslove. I ne zapošljavajte svoj um neposredno poslije obroka. Vježbajte umjereno i dajte želucu malo vremena da započne svoj posao.

Ovo nisu beznačajne stvari. Moramo obratiti pozornost na njih ako želimo unijeti zdravu snagu i pravi ton u razne grane Božjeg djela. Narav i uspješnost Božjeg djela u velikoj mjeri ovise o tjelesnom stanju radnika. Mnogi odborski i drugi sastanci održani su u nezdravom ozračju zbog neispravne probave prisutnih. Na mnoge je propovijedi bačena tamna sjenka zbog neispravne probave propovjednika.

Zdravlje je neprocjenjiv blagoslov i povezano je sa savješću i vjerom tješnje nego što mnogi misle. Ono i te kako utječe na čovjekovu sposobnost. Svaki bi propovjednik trebao shvatiti da sve svoje snage mora sačuvati u najboljem mogućem stanju, ako želi biti vjeran čuvar stada.

Naši radnici trebaju koristiti svoje znanje zakona života i zdravlja. Čitajte najbolje pisce na tom području i savjesno slušajte ono što vam razum govori da je istina.

*

Gospodin mi je pokazao da će mnogi biti izbačeni od tjelesnog, umnog i moralnog propadanja zahvaljujući praktičnom utjecaju zdravstvene reforme. Održavat će se zdravstvena predavanja, umnožavati publikacije. Načela zdravstvene reforme bit će primana blagonaklono i mnogi će ... napredovati korak po korak u primanju posebnih istina za ovo vrijeme. (6T, str. 378,379) — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 199)

21. travnja 2018.

Opasnost pretjeranog rada

“Hajdete i vi u osamu na samotno mjesto, i otpočinite malo.” (Marko 6,31)

Kad su se apostoli vratili s prvog misionarskog putovanja, Spasitelj im je naložio: “Hajdete i vi u osamu na samotno mjesto, i otpočinite malo.” (Marko 6,31) Oni su unijeli cijele sebe u rad za ljude i to je iscrpilo njihove tjelesne i umne snage. Dužnost im je sada bila da se odmore.

Kristove su riječi sućuti upućene Njegovim poslenicima danas isto tako pouzdane kao kad su bile upućene Njegovim učenicima. “Hajdete i vi u osamu ... i otpočinite malo”, kaže onima koji su iscrpljeni i umorni. Nije mudro stalno biti izložen pritisku rada i uzbuđenja, čak i u služenju duhovnim potrebama ljudi; tako se zanemaruje osobna pobožnost, a preopterećuju se umne, duševne i tjelesne snage. Od Kristovih učenika traži se samoodricanje i moraju se podnijeti žrtve; međutim Bog želi da svi koji rade za Njega proučavaju zakone zdravlja i koriste razum, tako da sačuvaju život koji je On dao.

Premda je Isus mogao činiti čuda i za to je opunomoćio učenike, ipak je svoje iscrpljene sluge uputio da se izdvoje, odu u prirodu i odmore. Kad je govorio kako je velika žetva, a malo radnika, nije od svojih učenika tražio da neprekidno rade, već je rekao: “Molite dakle gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu svoju.” (Matej 9,38) Bog je svakom čovjeku odredio posao prema njegovim sposobnostima i On ne želi da nekolicina bude opterećena odgovornostima, dok drugi nemaju nikakvog tereta, nikakve muke duše.

Kristovi sluge se ne smiju odnositi ravnodušno prema svome zdravlju. Neka nitko ne radi do krajnje granice iscrpljenosti i tako se onesposobi za budući rad. Ne trpajte u jedan dan posao za dva dana. Na kraju će se ustanoviti da su oni, koji rade pažljivo i mudro, postigli isto onoliko koliko i oni koji su toliko iscrpili svoje umne i tjelesne snage da im ne ostaje nikakva pričuva za slučaj potrebe. — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 200)

28. siječnja 2018.

Molitva za bolesne

“Prestanite i znajte da sam ja Bog.” (Psalam 46,11)

Božje Djelo je globalne prirode; ono zahtijeva svako slovice, svaki djelić sposobnosti i snage koju imamo. Postoji opasnost da Njegove sluge, kad vide kako su njive zrele za žetvu, zlouporabe svoje snage, ali to Gospodin ne zahtijeva. Nakon što Njegove sluge učine najbolje što mogu, mogu reći: Žetva je doista velika i malo je radnika, ali Bog “dobro zna kako smo sazdani, spominje se da smo prašina”. (Psalam 103,14) ...

Potrebno je da od Boga izabrani radnici poslušaju zapovijed da pođu na stranu da se malo odmore. Mnogi vrijedni životi žrtvovani su zbog nepoštivanja ove zapovijedi. Ima onih koji bi danas mogli biti s nama da pomognu u unapređivanju Božjeg djela kod kuće i u stranim zemljama da su, prije nego što je bilo kasno, shvatili potrebu za odmorom. Ti su radnici vidjeli veliko polje i veliku potrebu za radnicima, pa su smatrali da moraju nastaviti bez obzira na cijenu. Kad se priroda bunila, nisu obraćali pozornost, već su udvostručili napore u poslu koji je trebalo obaviti. A Bog ih je položio u grob da počinu dok se ne oglasi posljednja truba da pravednike pozove u besmrtnost. ...

Krist je ove nježne riječi uputio onima koji su bili iscrpljeni u Njegovoj službi, a ne onima koji se uvijek štede. I danas onima koji zaboravljaju na sebe, koji rade do krajnjih granice svojih sposobnosti, koji su nesretni što ne mogu učiniti više i koji u svojoj revnosti idu dalje nego što im snage dopuštaju, Spasitelj govori: “Hajdete i vi u osamu ... i otpočinite malo.” — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 201,201)

U svima koje Bog obučava treba se otkriti život koji nije u skladu sa svijetom, njegovim običajima i postupcima; i svatko treba steći osobno iskustvo u stjecanju spoznaje Božje volje. ... On nam nalaže: “Prestanite i znajte da sam ja Bog.” (Psalam 46,11) Samo se u Njemu može naći pravi odmor. To je najuspješnija priprema za sve koji rade za Boga. Usred užurbanog mnoštva i napora snažnog životnog djelovanja, duša koja se tako osvježila bit će okružena ozračjem svjetlosti i mira. Život će odisati mirisom i otkrivati božansku snagu koja će doprijeti do ljudskih srca. (*Isusov život*, str. 204)

5. svibnja 2018.

Proučavanje Biblije

***“U srce pohranih riječ tvoju da protiv tebe ne sagriješim.”
(Psalam 119,11)***

Svi koji žele uspješno raditi na spašavanju duša moraju biti istraživači Biblije i ljudi molitve. Griješe oni koji pokušavaju učiti druge u Riječi, dok je sami zanemaruju proučavati. Zar istine koje iznose nisu silne? Onda s njima trebaju vješto postupati. Svoje ideje trebaju iznositi jasno i snažno. Od svih ljudi na licu zemlje, oni koji objavljuju vijest za ovo vrijeme trebaju razumjeti svoju Bibliju i biti dobro upoznati s dokazima svoje vjere. Onaj tko ne poznaje Riječ života, nema pravo pokušavati druge učiti o putu za Nebo.

Biblija je pravilo naše vjere i nauka. Nema ništa što bi tako osnažilo um i ojačalo razum kao proučavanje Božje riječi. Nijedna druga knjiga nije tako silna da uzdigne misli ili oživi sposobnosti, kao široke, oplemenjujuće istine Biblije. Kad bi se Božju riječ proučavalo kako treba, ljudi bi imali širinu uma, plemenitost karaktera i čvrstoću namjere koji se rijetko vide u naše vrijeme.

Tisućama onih koji služe za propovjedaonicom nedostaju bitne umne i karakterne osobine, jer se ne posvećuju proučavanju Svetoga pisma. Oni se zadovoljavaju površnim poznavanjem istina Božje riječi i draže im je da neizbježno mnogo izgube nego da marljivo istražuju skriveno blago.

Psalmist izjavljuje: “U srce pohranih riječ tvoju da protiv tebe ne sagriješim.” (Psalam 119,11) A Pavao je pisao Timoteju: “Sve je Pismo Bogom nadahnuto i korisno za poučavanje, za uvjeravanje, za popravljanje, za odgajanje u pravdi, da Božji čovjek bude savršen, spreman za svako dobro djelo.” (2. Timoteju 3,16.17 — Šarić)

U Božjoj riječi nalazi se Njegov život koji daje život svijetu. Isus je svojom riječju liječio bolesti i istjerivao demone. Svojom riječju je utišao more i podizao mrtve, a narod je svjedočio da je Njegovu riječ pratila sila. On je izgovarao Božju riječ onako kao što ju je govorio svim starozavjetnim piscima. Cijela Biblija je pojavnost Krista. On je naš jedini izvor sile. — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 204,205)

12. svibnja 2018.

Proučavajmo Isusov život

“Duh je onaj koji ožvljuje, tijelo ne koristi ništa. Riječi koje sam vam govorio duh su i život su.” (Ivan 6,57.63)

Kad evandeoski radnik proučava Kristov život i razmišlja o karakteru Njegove zadaće, svako novo istraživanje otkrit će nešto još zanimljivije od onoga što je otkriveno. Predmet je neiscrpan. Proučavanje Kristovog utjelovljenja, Njegove žrtve pomirnice i Njegovog posredničkog djelovanja, zaokupiti će um marljivog proučavatelja dokle god traje vrijeme; a gledajući u Nebo s njegovim bezbrojnim godinama, uskliknut će: “Veliko je otajstvo pobožnosti!” (1. Timoteju 3,16) ...

Onaj tko iznosi riječ života mora uzeti vremena za proučavanje Biblije i ispitivanje vlastitog srca. Ako to zanemari, neće znati kako da služi dušama u potrebi. Marljivi, skromni proučavatelj, koji ozbiljnom molitvom i proučavanjem traži istinu kakva je u Isusu, svakako će biti nagrađen. On traži pomoć, ne od zamisli ljudskih pisaca već od Izvora mudrosti i spoznaje; a pod vodstvom svetih bića on stječe jasnije razumijevanje istine.

Istina se ne utiskuje u umove silom ili snagom ljudskog oruđa “već duhom mojim!” — riječ je Jahve nad Vojskama”. (Zaharija 4,6) Temperament ili rječitost onoga koji propovijeda Riječ ne čini njegov rad uspješnim. Pavao može saditi, Apolo zalijevati, ali Bog daje da uzraste. Poznavanje Božje riječi i pokoravanje božanskoj volji čini da propovjednikovi napori budu uspješni.

Srce koje prima Božju riječ nije močvara koja se isparava, nije napukli zdenac koji gubi svoje blago. Ono je slično planinskom potoku koji izvire iz nepresušivog izvora, čija hladna, šumeća voda skače sa stijene na stijenu, osvježavajući umorne, žedne i teško opterećene.

Poznavanje istina Svetoga pisma dat će učitelju istine sposobnosti da može biti Kristov predstavnik. Duh Spasiteljeva učenja dat će snagu i izravnost njegovim poukama i molitvama. Njegovo svjedočanstvo neće biti uskogrudno i beživotno; on neće stalno iznova propovijedati o istom sustavu predmeta jer će njegov um biti otvoren za stalno prosvjetljenje Svetim Duhom. — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 205,206)

19. svibnja 2018.

Molimo se u tajnosti

“Prebivat ću u njima i hoditi među njima; i bit ću Bog njihov, a oni narod moj.” (2. Korinćanima 6,16)

Molitva u obitelji i javna molitva imaju svoje mjesto, ali razgovor s Bogom u tajnosti je ono što održava život duše. Mojsije je na gori s Bogom promatrao nacrt prekrasne građevine koja je trebala postati prebivalište Njegove slave. Upravo na gori s Bogom — na tajnom mjestu razgovora — i mi trebamo razmišljati o Njegovom slavnom idealu za ljudski rod. Tako ćemo se osposobiti za podizanje zgrade svog karaktera da se na nama ispuni obećanje: “Prebivat ću u njima i hoditi među njima; i bit ću Bog njihov, a oni narod moj.” (2. Korinćanima 6,16)

Dok obavljamo svakodnevne poslove, uzdignimo u molitvi svoje srce k Nebu. Ove tihe molbe dižu se kao miomiris pred prijestolje milosti; i neprijatelj je zbunjen. Kršćanin čije se srce tako oslanja na Boga, ne može biti savladan. Nikakvo zlo ne može narušiti njegov mir. Sva obećanja Božje riječi, sva sila božanske milosti, sve ono što samo Jahve može učiniti zajamčeno je da osigura njegovo izbjavljenje. Upravo je na ovaj način Henok hodio s Bogom. A Bog je bio s njim kao stalno prisutna pomoć u vrijeme svake potrebe.

Kristovi suradnici moraju bdjeti u molitvi. Oni mogu slobodno izići pred prijestolje milosti, podižući čiste ruke bez srdžbe i rasprave. U vjeri mogu moliti nebeskog Oca za mudrost i milost, da znaju kako trebaju raditi i kako postupati s umovima ljudi.

Molitva je disanje duše. Ona je tajna duhovne sile. Nijedno drugo sredstvo milosti ne može je zamijeniti da bi sačuvalo zdravlje duše. Molitva dovodi srce u neposrednu vezu s Izvorom života i jača mišiće i tetive vjerskog iskustva. Zanimarite molitvu ili se molite na mahove, s vremena na vrijeme, i izgubit ćete oslonac u Bogu. Duhovne sposobnosti izgubit će svoju životnost i vjerskom iskustvu nedostajat će zdravlje i životna sila. — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 208)

26. svibnja 2018.

Uspjeh u spašavanju bližnjih

“Mila mu je molitva pravednika.” (Izreke 15,8)

Ako žele imati uspjeha u svome radu, Božji vjesnici moraju dugo provoditi vrijeme s Njim. Priča se da je neka stara žena iz Lancashirea slušala svoje susjede kako iznose razloge za uspjeh njihovog propovjednika. Govorili su o njegovim darovima, o načinu njegovog nastupa, o njegovom ponašanju. “Ne”, rekla je starica, “reći ću vam zašto je uspješan. Vaš je čovjek na Ti sa Svemogućim!”

Ako su ljudi posvećeni kao Ilija i imaju vjeru kakvu je on imao, Bog će im se otkriti kao što se otkrio njemu. Kada se ljudi bore s Bogom u molitvi, kao Jakov, posljedice koje su se onda vidjele vidjet će se i danas. Od Boga će doći Sila kao odgovor na molitvu vjere.

Budući da je Isusov život bio život neprekidnog pouzdanja, podržanog trajnom zajednicom, Njegova služba za Nebo je bila bez kolebanja ili nesigurnosti. Svakodnevno izložen kušnjama i protivljenju narodnih vođa, Krist je znao da molitvom mora snažiti svoju ljudsku narav. Da bi mogao biti na blagoslov ljudima, morao je razgovarati s Bogom i od Njega primati snagu, ustrajnost i čvrstinu.

Spasitelj je volio osamu u brdima na kojima je održavao vezu sa svojim Ocem. Preko dana je ozbiljno radio da izbavi ljude od propasti. Liječio je bolesne, tješio žalosne, vraćao u život umrle i donosio nadu i radost onima koji su očajavali. Nakon što je svoj posao za taj dan završio, odlazio bi iz večeri u večer daleko od gradske vreve i klanjao se u molitvi pred svojim Ocem. Često bi se nastavio moliti čitave noći, ali se s tih sastanaka vraćao osnažen i osvježen, spreman za dužnost i kušnju.

Zar Kristovi propovjednici nisu izloženi kušanju i žestokim napadima Sotone? Tako je bilo s Onim koji nije poznao grijeha. U času nevolje obraćao bi se svome Ocu. Iako je i sâm bio izvor blagoslova i snage, mogao je liječiti bolesne i podizati mrtve, zapovijedati oluji i ona bi ga slušala, On se ipak molio, često s vikom i suzama. Molio se za svoje učenike i za sebe, tako se poistovjećujući s ljudskim bićima. Bio je silan molitelj. Kao Knez života imao je silu od Boga i nadvladao. — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 209,210)

2. lipnja 2018.

Molimo se i radimo

“Evo, čeznem za naredbama tvojim. ... Jahve, za tvojim spasenjem čeznem.” (Psalam 119,40.174)

Postoji potreba za molitvom, ozbiljnom, žarkom, bolnom molitvom, onakvom kakvu je David uputio kad je uskliknuo: “Kao što košuta žudi za izvor-vodom, tako duša moja čezne, Bože, za tobom. ... Evo, čeznem za naredbama tvojim. ... Jahve, za tvojim spasenjem čeznem. ... Duša mi gine i čezne za dvorima Jahvinim. Srce moje i moje tijelo kliču Bogu živomu.” (Psalam 42,1; 119,40.174; 84,3)

Oni koji najuspješnije poučavaju i propovijedaju su oni koji ponizno čekaju Boga i željno očekuju Njegovo vodstvo i milost. Bđjeti, moliti se i raditi — to je kršćaninovo geslo. Život pravog kršćanina je život stalne molitve. On zna da su svjetlost i snaga jednog dana nedovoljni za teškoće i sukobe sljedećeg. Sotona neprestano mijenja svoje kušnje. Svakoga dana naći ćemo se u drukčijim okolnostima; i u dotad nedoživljenim zbivanjima koja nas očekuju bit ćemo okruženi novim opasnostima i neprestano napadani novim i neočekivanim kušnjama. Jedino snagom i milošću dobivenom s Neba, možemo se nadati da ćemo nadvladati kušnje i obaviti dužnosti koje su nam povjerene. ...

S Bogom možemo imati zajednicu u svojem srcu; možemo hodati u društvu s Kristom. Dok smo zaokupljeni svakodnevnim poslovima, možemo u jednom dahu izraziti želje svoga srca, nečujne za ijedno ljudsko uho; ali te riječi neće zamrijeti u tišini, niti će biti izgubljene. Ništa ne može ugušiti težnju duše. Ona se diže iznad ulične vreve, iznad buke strojeva. Bog je Onaj komu se obraćamo i On čuje našu molitvu.

Tražite dakle; tražite i primit ćete! Tražite poniznost, mudrost, hrabrost, veću vjeru. Na svaku iskrenu molitvu doći će odgovor. Možda neće doći u željenom obliku ili u očekivani čas; ipak će doći na način i u vrijeme koje će najbolje odgovarati vašim potrebama. Na molitve koje upućujete Bogu u samoći, u nevolji ili kada ste umorni, Bog će vam odgovoriti, ne uvijek kako očekujete, ali uvijek za vaše dobro. — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 210,211)

9. lipnja 2018.

Vjera nas osposobljava za misiju

“I ovo je pobjeda što pobijedi svijet: vjera naša.” (1. Ivanova 5,4)

Najveće pobjede izvojevane za Božje djelo nisu posljedica dobro sročениh dokaza, obilja mogućnosti, snažnog utjecaja ili izobilja sredstava; one su izvojevane u Božjoj prijamnoj dvorani, kad su se ljudi u iskrenoj borbi vjere hvatali za moćnu i silnu Božju ruku.

Kako su jake prava vjera i prava molitva! One su kao dvije ruke kojima se čovjek, molitelj, oslanja na silu Beskrajne Ljubavi. Vjera je pouzdanje u Boga — vjerovanje da nas voli i da zna što je za naše najveće dobro. Umjesto da idemo svojim putem, ona nas vodi tako da biramo Njegov put. Umjesto našeg neznanja, ona prihvaća Njegovu mudrost; umjesto naše slabosti, Njegovu snagu; umjesto naše grešnosti, Njegovu pravednost. Naš život i mi sami već pripadaju Njemu; vjera Ga priznaje gospodarom i prihvaća blagoslove koji iz toga proistječu. Kao tajne životnog uspjeha ističu se istina, poštenje i čistoća. Upravo vjera čini da ih posjedujemo. Svaki dobar poticaj ili težnja su dar od Boga; vjera prima od Boga život koji jedini može dovesti do istinskog rasta i djelotvornosti.

“I ovo je pobjeda što pobijedi svijet: vjera naša.” (1. Ivanova 5,4) Vjera nas osposobljava da gledamo iza sadašnjice s njenim teretima i brigama, u budućnost, gdje će sve što nas sada zbunjuje biti objašnjeno. Vjera vidi Isusa kako stoji kao naš Posrednik zdesna Bogu. Vjera gleda stanove koje je Isus otišao pripremiti za one koji Ga ljube. Vjera vidi odjeću i vijenac pripravljen za pobjednike i čuje pjesmu otkupljenih.

Savršena vjera, predaja samoga sebe Bogu, jednostavno povjerenje u Njegovu danu riječ treba biti dio iskustva svakog propovjednika. Samo ako stekne ovo iskustvo, propovjednik može objasniti pitanje vjere onima koji sumnjaju ili nemaju dovoljno povjerenja. ...

Vjera prihvaća Božja obećanja i donosi rod u poslušnosti. ... Nije dovoljno samo vjerovati o Kristu; mi moramo vjerovati u Njega. Jedina vjera koja će nam koristiti jest ona koja Ga prihvaća kao osobnog Spasitelja, koja usvaja Njegove zasluge. — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 212,213)

16. lipnja 2018.

Neka nas vodi Božja ruka

“Tko se tebe drži čuvaš ga jednako u miru, jer se u tebe uzda.” (Izaija 26,3 — DK)

Onome tko radi za Boga potrebna je snažna vjera. Okolnosti mogu izgledati nepovoljne, ali i u najmračnijem času dolazi svjetlo odozgo. Snaga onih koji ljube Boga i služe Mu obnavljat će se iz dana u dan. U njihovoj službi stavljeno im je na raspolaganje razumijevanje Beskonačnoga da u ostvarenju Njegovih namjera ne bi zalutali. Neka ovi radnici do svršetka sačuvaju nadu kakvu su imali od početka držeći na umu da svjetlo Božje istine treba svijetliti u tami u koju je zavijen naš svijet.

U Božjoj službi ne smije biti malodušnosti. Vjera posvećenog radnika treba izdržati svaku kušnju s kojom će se suočiti. Bog može i voljan je obdariti svoje sluge svom potrebnom snagom i dati im mudrost koju će zahtijevati različite prilike. On će ispuniti više od najviših očekivanja onih koji se uzdaju u Njega.

Isus nas ne poziva da Ga slijedimo, da bi nas onda zanemario. Ako svoj život predamo Njemu u službu, mi se nikada ne možemo naći u prilici za koju se Bog nije pobrinuo. Bez obzira na to kakve su okolnosti u kojima se nalazimo, mi imamo Vodiča koji određuje naš put; bez obzira na nevolje, mi imamo pouzdanog Savjetnika; bez obzira na žalosti, gubitak ili osamljenost, mi imamo suosjećajnog Prijatelja. Ako zbog neznanja učinimo pogrešan korak, Krist nas ne napušta. ...

“Tko se tebe drži čuvaš ga jednako u miru, jer se u tebe uzda.” (Izaija 26,3 — DK) Ruka Svemogućega ispružena je da nas vodi naprijed i samo naprijed. Idite naprijed, kaže Gospodin; ja ću vam poslati pomoć! Na slavu je mojemu Imenu da tražite, i zato ćete primiti! Ja ću se proslaviti pred onima koji očekuju vaš poraz. Oni će vidjeti kako moja Riječ slavno pobjeđuje. “Sve što s vjerom zamolite dobit ćete.” (Matej 21,22) ...

Bog nikad ne ostavlja svijet bez onih koji mogu razlikovati dobro od zla, pravednost od nepravednosti. Bog ima ljude koje je u kriznim vremenima postavio da stoje u prvim borbenim redovima. — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 214,215)

23. lipnja 2018.

Hrabrost vjesnika križa

“U Jahvu se uzdaj, ojunaci se, čvrsto nek bude srce tvoje: u Jahvu se uzdaj!” (Psalam 27,14)

Božje sluge se ne smiju lako obeshrabriti poteškoćama ili protivljenjem. Oni koji objavljuju poruku trećeg anđela moraju odvažno stajati na svome mjestu, bez obzira na klevete i laži, boreći se u dobroj borbi vjere i odupirući se neprijatelju oružjem kojim se Krist služio: “Pisano je!” U velikoj krizi kroz koju ćemo uskoro proći, Božje sluge će naići na istu tvrdoću srca, na istu okrutnu odlučnost, na istu nepopustljivu mržnju na koje su nailazili Krist i apostoli.

Svi koji će u onaj zli dan vjerno služiti Bogu prema svojoj savjesti, imat će potrebu za hrabrošću, odlučnošću i poznavanjem Boga i Njegove Riječi, jer oni koji budu vjerni Bogu bit će progonjeni, njihove pobude bit će napadane, njihovi najbolji naponi pogrešno protumačeni i njihova imena ozloglašena.

Sotona će djelovati svojom prijevarnom silom da utječe na srca i zamagli razum, da zlo prikaže kao dobro, a dobro kao zlo. Što će snažnija i čistija biti vjera Božjeg naroda, i čvršća njegova odlučnost da slušaju Boga, to će Sotona još žešće nastojati da protiv njih potakne gnjev onih koji, iako tvrde da su pravedni, gaze Božji zakon. Bit će potrebno potpuno nepokolebljivo povjerenje, najodlučnija namjera, da bi se čovjek čvrsto držao vjere koja je jednom dana svetima.

Vjesnici križa moraju se naoružati budnošću i molitvom i ići naprijed u vjeri i odvažno, uvijek radeći u Isusovo ime. Moraju imati povjerenja u svog Vođu jer su pred nama teška vremena. Božje kazne su već prisutne na Zemlji. Nepogode slijede brzo jedna za drugom. Uskoro će Bog ustati da potrese Zemlju i kazni zle zbog njihova bezakonja. A onda će ustati za svoj narod i pružiti mu svoju zaštitničku skrb. Zagrlit će ih svojim vječnim rukama da bi ih zaštitio od svakoga zla. — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 216)

30. lipnja 2018.

“Hrabro u Gospodinu!”

“[Isus je] u svemu bio podložan kušnji kao i mi, osim u grijehu”. (Hebrejima 4,15)

Nakon što je 1844. godine prošlo očekivano vrijeme, brojna braća i sestre okupili su se na sastanku. Svi su bili jako žalosni jer je razočaranje bilo bolno. Onda je ušao jedan čovjek uzvikujući: “Hrabro u Gospodinu, braćo, hrabro u Gospodinu!” To je ponavljao sve dok se sva lica nisu ozarila i svi se glasovi podigli u slavu Bogu.

Danas kažem svakom Gospodnjem radniku: “Hrabro u Gospodinu!” Od 1844. naovamo objavljivala sam sadašnju istinu, i danas mi je jednako draga kao što je bila ranije.

Neki uvijek gledaju na problematične i obeshrabrujuće okolnosti i zato ih obuzima obeshrabrenje. Oni zaboravljaju da Nebo čeka na to da ih učini posrednicima blagoslova svijetu i da je Gospodin Isus neiscrpna riznica iz koje ljudska bića mogu uzimati snagu i hrabrost. Nema potrebe za malodušnošću i strahom. Nikada neće biti trenutka kad Sotonina sjena neće padati na našu stazu. Neprijatelj tako nastoji sakriti svjetlo koje svijetli od Sunca Pravednosti. Ali naša vjera treba prodirjeti kroz ovu sjenu.

Bog poziva vedre suradnike koji odbijaju da se obeshrabre i postanu malodušni zbog oruda koja im se protive. Gospodin nas vodi i mi možemo ići hrabro naprijed, sigurni da će On biti s nama kao što je bio u proteklim godinama kad smo radili u slabosti, ali silom Svetoga Duha.

Andeli su služili Kristu, ali Mu njihova prisutnost nije olakšala život i oslobodila Ga od kušnji. On je “u svemu bio podložan kušnji kao i mi, osim u grijehu”. (Hebrejima 4,15) Ako propovjednici, dok rade posao koji im je Učitelj povjerio, imaju nevolja, poteškoća i kušnji, zar da se obeshrabre? Zar da odbace svoje pouzdanje zato što njihovi naponi ne donose uvijek rezultate koje tako silno žele vidjeti? Pravi radnici se neće obeshrabriti gledajući posao pred sobom, ma koliko težak bio. Ako ustukne pred poteškoćama i ako se žali na nevolje, Božji sluga postaje slabiji i neuspješniji. — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 217)

Bog nas je pozvao i ovlastio da u našim svakodnevnim druženjima s ljudima promičemo Njegovu ljubav i širimo Radosnu vijest o spasenju od grijeha i vječnom životu.

Prema svojem obećanju, Isus dolazi poraziti zlo; On će obnoviti Zemlju i uspostaviti svoje kraljevstvo u kojem će spašeni živjeti zauvijek.

Prenesimo spoznaju o tome svakome do koga nam je stalo — poznatim i nepoznatim ljudima, pomažući se dostupnim knjigama, časopisima, traktatima, cd-ima i dvd-ima, internetskim izvorima, proučavanjem Biblije s pojedincima ili u malim skupinama.

Pozivajmo ljude na biblijska predavanja, evangelizacije, tribine, koncerte, na uključivanje u Dopisnu biblijsku i Dopisnu zdravstvenu školu, na humanitarne akcije te na zdrav, osmišljen i ispunjen život.

www.adventisti.hr
www.znaci-vremena.com